

**Мотиви към присъда по НОХД № 4842 по описа на Варненския районен съд за
2022 година, XXIII състав.**

Производството пред първоинстанционният съд е образувано по депозиран от Районна Прокуратура-Варна обвинителен акт против **Т.И.И. - ЕГН *******, от гр.Търговище, за това, че на 16.11.2022 г., в гр. Варна, без надлежно разрешително, държал високо рисково наркотично вещество – метамфетамин нетно тегло 0,20гр. И съдържание на активен компонент метамфетамин 34,30 %, на стойност 5 лева - престъпление по чл.354 „а ал.3 т.1 от НК

Производството по делото протече по реда на чл.371 т.1 от НПК, като подсъдимият и неговия защитник изразиха съгласие да не се провежда разпит на св. А.Д. и св.Й.Г., както и на вещото лице Д.М.. Съдът прецени, че тези действия по разследването са извършени при условията и по реда на НПК и одобри изразеното съгласие, като обяви че съдържанието на разпитите и заключението на експертизата ще се ползват при постановяване на присъдата .

Участващият в производството представител на ВРП поддържа възведеното против подс. И. обвинение за държане на наркотичното вещество, като счита, че същото е доказано както от обективна, така и от субективна страна със събраните в хода на съдебното следствие безпротиворечиви и категорични доказателства. Прокурорът сочи, че с оглед данните за съдимостта на подсъдимия и тези за постановена, но не влязла в сила присъда за деяние по чл.354 „а“ ал.3 т.1 от НК, случаят не е маловажен по смисъла на чл.354 „а“ ал.5 от НК.Поради това и пледира подс.И. да бъде признат за виновен и да му бъде наложено наказание в минималния предвиден от закона размер , което да изтърпи ефективно, както и да му бъдат възложени направените по делото разноси

Подс. Т. И. участва в производството лично и с надлежно упълномощен процесуален представител.По време на досъдебното производство се е възползвал от правото си да не дава обяснения. В хода на съдебното следствие подс. И. прави самопризнания, като признава, че е закупил за лична употреба и държал в себе си описаното в обвинителния акт наркотично вещество.Той сочи още, че е зависим от наркотични вещества и че въпреки, че има сериозен здравословен проблем, продължава от време на време да приема такива вещества .В последната си дума моли да му бъде наложена „Глоба“, като заявява, че от скоро е започнал работа въпреки обремененото си съдебно минало.

Процесуалният представител на подс. И. - **адв. И.В. от АК-Варна** , не оспорва обективната и субективната съставомерност на деянието.Тя обаче излага мотивирано становище за това, че с оглед малкото количество и ниската стойност на наркотичното вещество, случаят следва да бъде приет за маловажен по смисъла на чл.354 „а“ ал.5 от НК. Поради това и пледира на подсъдимия да бъде признат за виновен по това обвинение.

След преценка на събраните по делото релевантни гласни и писмени доказателства по отделно и в тяхната съвкупност,съдът приема за установено от **фактическа страна** следното:

Подс.Т. И. бил осъждан няколко пъти за извършени престъпления от общ характер. С определение по НОХД № 327/2019г. на ВОС било одобрено споразумение, с което подс. И. бил признат за виновен за извършени на 29.08.2018г. деяния по чл.354 „а“ ал.1 от НК, като му било наложено общо най-тежко наказание „Лишаване от

свобода“ за срок от 1 година и 8 месеца, което да бъде изтърпяно при общ режим, и „Глоба“ в размер на 10 000лв. Съдебният акт влязъл в сила на 01.04.2019г. , като подс.И. бил освободен условно предсрочно от изтърпяване на наложеното му наказание на 24.10.2019г. Бил установен изпитателен срок, равен на неизтърпяната част от наказанието, а именно 4 месеца „Пробация“, изпълнението на което приключило на 24.02.2020г.

На 16.11.2022 г. вечерта подс.И. се намирал в жк“Аспарухово“, като имал в себе си метамфетамин, който съхранявал в прозрачно пликче, постановено в кутия от цигари. Около 22.00ч. той вървял пеш по ул.“Нишава“ в посока ул.“Първи май“, като носел раница през рамо .По същото време по този пътен участък преминавали служители на Четвърто РУ-Варна- св. А. Д. и св.Й.Г..Те видели подсъдимия , чието лице било изцапано с кал и решили да му извършат проверка. При нея била установена самоличността на подс.И., както и било установено държаното от него количество метамфетамин в пликче в кутия с цигари. Подсъдимият го предал доброволно с протокол, в който вписал, че е за лична употреба. След това подсъдимият бил отведен в Четвърто РУ при ОД на МВР - Варна и било образувано бързо досъдебно производство. .

В хода на разследването била назначена и изготвена физикохимична експертиза.От заключението ѝ се установило, че съдържащото се в пликчето вещество е метамфетамин с нетно тегло 0.20 грама, със съдържание на активен компонент метамфетамин 34,30 %. От направената оценка станало ясно, че стойността на веществото е 5 лева.

Подс. Т.И.И. е роден на 19.02.1982г. в гр. Търговище, живее в гр.Варна, със средно образование, неженен, не работи . Към момента на извършване на деянието той е бил осъждан по НОХД № 284/2008г. на РС-Разлог за деяние по чл.343 „б“ ал.1 от НК, по НОХД № 4866/2012г. на ВРС за деяние по чл.343 „в“ ал.2 от НК и по НОХД № 327/2019г. на ВОС . По отношение на него е бил внесен обвинителен акт пред ВОС за деяние по чл.354“а“ ал2 т.4 от НК и е било образувано НОХД № 1129/2021г., което е приключило с присъда, която не е влязла в законна сила.

Горната фактическа обстановка, принципно безспорна между страните, съдът прие за установена въз основа на гласните доказателства по делото- обясненията на подс. Т. И. , от показанията на св. Ал.Д.в и св. Й.Г., приобщени на основание чл.371 т.1 от НПК, от заключението на физико-химичната експертиза от досъдебното производство, приобщена на основание чл.371 т.1 от НПК, които са последователни, взаимно обвързани и допълващи се, и кореспондират с писмените доказателства по БП № 462/2022г. на Четвърто РУ-Варна – докладна записка, протокол за доброволно предаване, протокол за оценка, справка за съдимост и др., инкорпорирани по реда на чл.283 от НПК, както и от приобщените в хода на съдебното следствие справки за трудови договори на подс.И., за неприключили наказателни производства и др., чийто съвкупен анализ не налага различни изводи.

При така установената по делото фактическа обстановка съдът прави следните **правни изводи:**

Подс. Т.И.И. е осъществил от обективна и от субективна страна състава на престъпление от общ характер наказуемо по **чл.354 „а“ ал.5 вр. ал.3 т.1 от НК**, тъй като на 16.11.2022 г., в гр. Варна, без надлежно разрешително, държал високо рисково наркотично вещество – метамфетамин нетно тегло 0,20гр. И съдържание на активен компонент метамфетамин 34,30 %, на стойност 5 лева, като случаят е маловажен .

Обект на престъплението са обществените отношения, свързани с установения международен и вътрешен правен режим на контрол над упойващите и психотропните вещества.

От обективна страна изпълнителното деяние е осъществено чрез действие-държане на наркотично вещество. Същото, видно от вида, качеството и количеството му е било високорисково, не е било предназначено за продажба и не е с висока стойност.

Първоинстанционният съд приема, че от субективна страна деянието е осъществено с пряк умисъл с оглед на обстоятелството, че безспорно подс. И. е знаел, че държи наркотично вещество, което е забранено от закона и че прави това без надлежно разрешение.

Съобразно събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът намира, че случаят следва да бъде приет за маловажен по смисъла на чл.354 „а“ ал.5 от НК. Съгласно чл. 93, т.9 от НК едно деяние представлява маловажен случай, когато степента на обществената му опасност е по-ниска в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства. Преценка за това се извършва въз основа на фактическите данни по делото, отнасящи се до начина на извършване на деянието, вида и стойността на предмета му, вредните последици, данните за личността на дееца и всички други обстоятелства, които имат значение за степента на обществена опасност и моралната укоримост на извършеното. В случая от доказателствата по делото се установява, че подс. И. е бил осъждан като извършител на деяния по чл.343 „б“ ал.1 от НК и чл.343 „в“ ал.2 от НК, както и за престъпления, извършени на 29.08.2018г. свързани с държане на наркотично вещество с цел разпространение и на прекурсори. За последните деяния му е било наложено общо наказание от 1 година и 8 месеца „Лишаване от свобода“, от изтърпяването на което е бил условно предсрочно освободен на 24.10.2019г. Настоящото деяние е извършено на 16.11.2022г., от което може да се направи извод, че подсъдимият в един сравнително некракък период е имал правомерно поведение. От друга страна, същият, видно от неговите обяснения е зависим от наркотични вещества, като към момента полага усилия да се поправи и е трудово ангажиран отскоро. Макар и срещу него да е налице наказателно производство, приключило с присъда, същата не е влязла в сила, поради което и не би могла да бъде възприета като обстоятелство, засилващо степента на обществена опасност на подс.И.. В този смисъл съдът намира, че при подсъдимия са налице възможности за поправяне и превъзпитание. От друга страна, държаното наркотично вещество е от един вид- метамфетамин, и е с изключително ниска стойност от 5 лева. Това, както и начина на съхранение на наркотичното вещество от подсъдимия и предназначението му за лична употреба, водят до извода, че в случая обществените отношения, свързани с опазване на общественото здраве, не са накърнени в значителна степен, както и че деянието не разкрива присъщото на деянието по чл.354 „а“ ал.3 от НК ниво на обществена опасност. Поради това и съдът намира, че деянието, осъществено от подсъдимия представлява маловажен случай по смисъла на чл.354 „а“ ал.5 от НК, но с оглед личността на И. не е малозначително и с явно незначителна обществена опасност, за да се приложи нормата на чл.9 ал.2 от НК.

С оглед горното, и тъй като прие че обвинението против подсъдимият е доказано по несъмнен начин по смисъла на чл.303 ал.2 от НПК със събраните в производството доказателства, съдът призна **Т. И. за виновен** в извършване на престъпление по **чл.354 „а“ ал.5 вр. ал.3 т.1 от НК** и го оправда по първоначално възведеното му

обвинение.

При определяне вида и размера на **наказанието** съдът взе предвид следното:

Като отегчаващи отговорността обстоятелства съдът възприема данните за съдимостта на подсъдимия . От друга страна съдът възприема като смекчаващи отговорността му обстоятелства изразеното от него съжаление . Поради това , като съобрази всички обстоятелства, свързани с извършване на престъплението и данните за личността на подсъдимия, съдът му определи наказание при условията на чл.58 „а“ ал.5 вр. чл.54 от НК , а именно „Глоба“ в размер на 1 000лв.

Съдът счете, че с така наложеното по вид и размер наказание ще бъдат реализирани адекватно целите както на генералната, така и преди всичко на специалната превенция по смисъла на чл.36 от НК.

Като причини за осъществяване на деянието съдът прие незачитането на установеният в страната правов ред и занижен самоконтрол.

На основание чл.53 ал.2 б.”а” от НК съдът отне в полза на Държавата опаковките и остатъците от наркотичното вещество, които след влизане в сила на присъдата следва да бъдат унищожени.

В хипотезата на чл.189 ал.3 от НПК съдът постанови И. да заплати направените по делото разноски в размер на 92,12лв. в полза на бюджета на ОД-МВР-Варна.

Мотивиран от изложеното, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :